

“मीठे बच्चे- नरबाट नारायण बन्नको लागि पूरा ब्राह्मण बन, सच्चा ब्राह्मण उही हो जसमा कुनै पनि विकार रूपी दुस्मन हुँदैन।”

प्रश्न:- बाबाको रिगार्ड कुन बच्चाहरूलाई प्राप्त हुन्छ? समझदार को हुन्?

उत्तर:- बाबाको रिगार्ड उनीहरूलाई मिल्छ जसले यज्ञको हरेक कार्य जिम्मेवारीपूर्वक गर्छन्। कहिल्यै फाल्तु कुरा गर्दैनन्। पावन बनाउने जिम्मेवारी सम्झेर यसै सेवामा तत्पर रहन्छन्। चलन धेरै रोयल हुन्छ, कहिल्यै नाम बदनाम गर्दैनन्। अलराउण्डर हुन्छन्। समझदार उनीहरू हुन् जसले पूरा पास हुने कोशिश गर्छन्। कहिल्यै दुःखदायी बन्दैनन्। कुनै पनि उल्टो कार्य गर्दैनन्।

गीत:- आज नहीं तो कल बिखरेंगे यह बादल...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई कसले डाइरेक्शन दिनुहुन्छ? बेहदको बाबाले, जसलाई बच्चाहरूले पिताब्रता भएर याद गर्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ प्यारा बच्चाहरू अब वापस घर जानु छ। बच्चा कसलाई भन्नुहुन्छ? जो ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण छन् उनीहरूलाई बाबाले बच्चा भन्नुहुन्छ किनकि उहाँका सन्तान बनेका छन्। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ जब नयाँ सृष्टि रचिन्छ त पुरानो सृष्टिका आत्माहरूलाई घर जानु पर्ने हुन्छ। अब तिमी बच्चाहरू बाबा र बाबाको घरलाई जान्दछौ। यति अवश्य छ कोहीले त बाबालाई राम्रो सँग याद गर्छन्, श्रीमत्तमा चल्छन्, कोही देह-अभिमानको कारणले याद गर्दैनन्। पावन रहँदैनन्। ब्राह्मण हुन् नै ईश्वरीय सन्तान, ब्रह्मा मुख वंशावली। रचयिता बाबा नै हुनुहुन्छ नि। ब्रह्मा मुख कमलबाट सन्तान रच्नुहुन्छ। तिमी बच्चाहरू जान्दछौ वास्तवमा हामी ईश्वरीय सन्तान, ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण बनेका छौं। ब्राह्मण उनीहरूलाई भनिन्छ जो पावन रहन्छन्। सारा कुरा पवित्रतामा भर पर्छ। यसलाई अपवित्र पतित दुनियाँ भनिन्छ। मनुष्य मात्र जो पतित छन्, उनीहरूले पावनको अर्थ जान्दैनन्। कलियुग पतित दुनियाँ, सत्ययुग पावन दुनियाँ- यो कसैले जान्दैनन्। कसैले त भनिदिन्छन् सत्ययुग त्रेतामा पनि पतित मनुष्य हुन्छन्। सीताको हरण भयो... यो त पावन दुनियाँको ग्लानि गर्नु भयो। जस्तो दृष्टि उस्तै सृष्टि देखिन्छ। पावन दुनियाँमा पनि पतित हुन्छन् भने के बाबाले पतित दुनियाँ रच्नु भयो? बाबाले त पावन दुनियाँ नै स्थापना गर्नुहुन्छ। गाइएको पनि छ पतित-पावन आउनुहोस्, आएर यस सृष्टिलाई त्यसमा पनि खास भारतवर्षलाई पावन बनाउनुहोस्। अब यो ब्रह्माकुमार-कुमारी नाम उनीहरूलाई दिइन्छ जो पवित्र रहन्छन्। पतितलाई ब्राह्मण-ब्राह्मणी वा बी. के. भन्न सकिँदैन। उनीहरू हुन् नै कोख वंशावली। तिमी ब्राह्मण हौ मुख वंशावली। ब्रह्मा कोख वंशावली त भनिँदैन। उनीहरू हुन् नै पतित। अब तिमी ईश्वरीय सन्तान बनेका छौ जसले गर्दा तिमी पावन दुनियाँको मालिक बन्न सक्छौ। ब्राह्मण-ब्राह्मणी अथवा ब्रह्माकुमार-कुमारी भएर यदि पतित हुन्छन् वा विकारमा जान्छन् भने उनीहरू बी. के. भएनन्। ब्राह्मण कहिल्यै विकारमा जाँदैनन्। विकारमा जानेलाई शूद्र भनिन्छ। ईश्वरको सन्तान यस कारणले बन्छौं जसले गर्दा उहाँ सँग हामीले राज्य लिन सकौं। राजाईको वर्सा लिनको लागि पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। लक्ष्य राख्नु छ हामी नरबाट नारायण बन्न सकौं।

तिमीलाई थाहा छ नम्बरवन हो काम। सेकेन्ड नम्बर हो क्रोध। क्रोध आदिको भूत रहिरह्यो भने उनीहरू पूरा वर्साको लायक बन्दैनन्। भनिन्छ काम वा क्रोधको भूत-बश भएर परवश भयो। बाबालाई याद नगर्नाले रावणको वश भयो। यस्ता क्रोधी वा कामी नरबाट नारायण पद पाउन सक्दैनन्। यहाँ चाहिन्छन् पूरा ब्राह्मण। बाबा सम्झाउनु हुन्छ पहिलो नम्बरको भूत हो देह-अभिमान। यदि देही-अभिमानी भएर बाबालाई याद गरिरह्यौ भने बाबाले पनि मदत गर्नुहुन्छ। जसले जति याद गर्छ उसलाई त्यति नै मदत पनि मिल्छ। सच्चा ब्राह्मण उही हो जसमा यो विकार रूपी दुष्मन हुँदैन। देह-अभिमानको कारणले नै अरू-अरू दुश्मन आउँछन्। यो भारतवर्ष शिवालय थियो तब दुःखको कुनै कुरा थिएन। यो मनुष्यहरूलाई थाहा छैन। उनीहरूले त भनिदिन्छन् माया पनि छ सँग सँगै ईश्वर पनि छन् नै। अरे ईश्वर आफ्नो समयमा आउनुहुन्छ, माया आफ्नो समयमा आउँछ। आधाकल्प छ नै ईश्वरीय राज्य, आधाकल्प छ मायाको राज्य। यो ज्ञान शास्त्रहरूमा छैन। त्यो हो नै भक्तिमार्ग। ज्ञानको सागर एक बाबा नै हुनुहुन्छ जसलाई पतित-पावन भनिन्छ। जसले बाबालाई याद गर्दैनन् उनबाट पतित काम अवश्य भइरहन्छ। उनीहरूलाई ब्राह्मण ब्राह्मणी भन्न सकिदैन। धेरै सूक्ष्म कुरा छ। शिवबाबा हजुरबुवालाई याद गरेनौ भने वर्सा कहाँबाट मिल्छ। फेरि उनीहरूलाई यस पुरानो दुनियाँको मित्र-सम्बन्धी आदि याद आउँछ। राम्रो सँग बाबालाई याद गर्छौ भने बाबाले पनि मदत दिनुहुन्छ। तिमी मुरली चलाउँदा कतै अलमलियौ भने पनि शिवबाबा प्रवेश गरेर मुरली चलाउनु हुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा हुँदैन शिवबाबा आएर मदत गर्नुहुन्छ। सम्झन्छन् मैले आज राम्रो सँग मुरली चलाएँ। अरे आज राम्रो सँग मुरली चलायौ, हिजो किन चलाएनौ। तिमीलाई यो पनि थाहा हुँदैन— शिवबाबा बोल्नुहुन्छ वा ब्रह्मा बाबा बोल्नुहुन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू तिमीहरू मेरो ईश्वरीय सन्तान हो, मलाई याद गर। यसरी अरू कसैले भन्न सक्दैन। म नै यिनमा प्रवेश गरेर भन्न सक्छु। म ज्ञानको सागर हूँ नि। तिमी ज्ञानी आत्मा बनिरहेका छौ। त्यसैले जसले बाबा सँग योग राख्छ बाबा पनि आएर मदत गर्नुहुन्छ। देह-अभिमानले कहाँ याद गर्छ र बाबालाई अवश्य याद गर्नु पर्छ। अहंकार आउनु हुँदैन— मैले राम्रो मुरली चलाएँ। होइन, सम्झनु पर्छ शिवबाबाले आएर मुरली चलाउनु भयो। घरि-घरि शिवबाबालाई याद गर्नु पर्छ। धेरै बच्चाहरू छन् जसले पूरा याद गर्दैनन् त्यसैले कर्मभोग मेटिदैन। बिमारी आउँछ। विकर्म विनाश हुँदैनन्।

बच्चाहरूले बाबाको साथमा योग लगाउनु छ। हामी राजयोगी हौं। बाबा सँग राजाई लिनु छ। हामी नरबाट नारायण बन्दछौं। दिलमा सम्झनु छ— के म यति पढ्छु जसले गर्दा सूर्यवंशीमा जान सकूँ! यस्तो होइन, पहिले दास-दासी बनेर फेरि राजाई पाइयोस्। बाबालाई याद गर्नाले बाबाको मदत मिल्छ। नत्र कुनै न कुनै पाप, नोकसान आदि भइरहन्छ। त्यस्ता धेरै दुःखदायी बन्छन्। लक्ष्मी-नारायण त सुखदायी हुन् नि। समझदार बच्चाहरूले पूरा पास हुने कोशिश गर्छन्। यस्तो होइन जे मिल्यो त्यो नै ठीक छ। हरेक कुरामा चौतर्फी पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। यस्तो पनि होइन यो काम उनको हो मैले किन गर्ने, बाबाले अलराउण्ड काम गर्नु हुन्छ नि। बच्चाहरूको चलन ठीक भएन भने नाम बदनाम गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ

मेरो बनेर फेरि उल्टो काम गछौं भने पद भ्रष्ट हुन्छ। यस्तो न सम्झ यी ब्रह्माले डाइरेक्शन दिन्छन्। शिवबाबा याद रहनु पर्छ।

प्यारा बच्चाहरूले बुझ्नु पर्छ दुनियाँलाई पावन बनाउने बोझ शिरमा छ। हामी जबाफदेही छौं। विश्वलाई पावन बनाउने धेरै ठूलो जिम्मेदारी छ। यज्ञको हरेक कार्य जिम्मेवारी पूर्वक गर्नु छ। कुनै व्यर्थ नहोस् तब बाबाले पनि रिगार्ड दिनु हुन्छ। नत्र धर्मराजले यसरी सजाय दिन्छ जुन कहिल्यै जेलमा पनि खाएको छैन होला। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— विनाश भन्दा पहिले सबै विकर्म योगले भस्म गर। नत्र जन्म-जन्मान्तरको विकर्मको सजाय धर्मराजपुरीमा खानु पर्नेछ त्यसैले व्यर्थमा नजाऊ। यो अन्तिम जन्म हो। अनि त स्वर्गमा नै जान्छौ। सजाय खाएर फेरि प्रजा पद पाउनु यसलाई पुरुषार्थ भनिदैन। त्यस समयमा त्राहि-त्राहि गर्नु पर्नेछ। यो पनि बाबाले साक्षात्कार गराउनु हुन्छ— पटक-पटक सम्झाएको थिएँ, ब्राह्मण बन्नु कुनै सानीमाको घर होइन। ईश्वरको बच्चा बन्छौ भने फेरि कुनै विकार हुनुहुँदैन। यसमा पनि काम महाशत्रु हो। जो काम बश हुन्छन् उनीहरूलाई ब्राह्मण भन्न सकिदैन। मायाले धेरै पछार्नेछ तर कर्मेन्द्रियबाट कुनै काम गर्नु छैन। प्रसिद्धि पाउने हल्का नशा पनि मायाको नशा हो। बाबाले सम्झाउनु भएको छ यसले पनि बोझ चढ्ने छ। तिमी व्यभिचारी बनेका छौ। ईश्वरीय सन्तानमा यी काम-क्रोध आदि भूतहरू कहाँ हुन्छन् र। ती त आसुरी गुण हुन्। धेरै छन् जो ईश्वरका बन्छन् फेरि मायाका बनन्ती हुन्छन्। देह-अभिमानमा आउँछन्। बाबाको श्रीमत्तमा चलनु पर्छ तब नै जिम्मेवार रहने छौ। ब्रह्माको मत पनि गाइएको छ। यिनको मतमा चल्लाले पनि जबाफदेही बाबा रहनु हुन्छ। त्यसैले आफूबाट किन जिम्मेवारी न उतार्ने। बाप दादा दुवैको मत प्रख्यात छ। माताको मतमा पनि चलनु पर्छ किनकि माता गुरु बन्छिन्। ती माता-पिता अलग हुन्। यस समय मातालाई गुरु बनाउने क्रम चल्ल।

तिमी पुरुषार्थ गरिरहेका छौ शिवालयको लागि। सत्ययुगलाई शिवालय भनिन्छ। परमात्माको यथार्थ नाम हो शिव। शिवजयन्ती नै गाइएको छ। शिवलाई कल्याणकारी भनिन्छ, उहाँ बिन्दु हुनुहुन्छ। परमपिता परमात्माको रूप हो नै तारा। सुन अथवा चाँदीको सानो तारा बनाएर टीका पनि लगाउँछन्। वास्तवमा त्यो एकदमै ठीक हो र तारा भृकुटीमा रहन्छ। तर मनुष्यलाई ज्ञान छैन। कसैले फेरि त्रिशूल देखाउँछन्। त्रिनेत्री, त्रिकालदर्शीको निशानी अर्थात् दिव्य दृष्टि, दिव्य बुद्धिको निशानी दिन्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यी कुराको ज्ञान छ। तिमीले चाह्यौ भने तारा लगाउन सक्छौ। आफ्नो निशानी सफेद स्टार हो। आत्माको रूप पनि यस्तो तारा जस्तै छ। बाबाले सबै रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। सावधानी पनि दिनुहुन्छ। बी.के.उनीहरूलाई भनिन्छ जसले कहिल्यै पापको काम न गर्ने प्रतिज्ञा गरेका छन्। यो याद राख्नु छ। कसैको दिल दुःखाउनु हुँदैन। यदि दुःखाइन्छ भने शिवबाबाको बच्चा ठहरिदैन। शिवबाबा आउनुहुन्छ नै सुख दिन। वहाँ यथा राजा रानी तथा प्रजा— सबैले एक-अर्कांलाई सुख दिन्छन्। यहाँ सबै काला बनेका छन्, काम कटारी चलाइ रहन्छन्। यो हो नै एक-अर्कांलाई दुःख दिने दुनियाँ। सत्ययुग हो एक-अर्कांलाई सुख दिने दुनियाँ। बुझ्नु पर्छ हामी ईश्वरीय सन्तान बनेका छौं। हामीले कुनै पाप गर्दैनौ।

नत्र पुण्य आत्माहरूको दुनियाँमा त्यति पद पाउन सक्ने छैनौ। हरेकको नाडी छामेर थाहा हुन्छ यो हाम्रो कुलको हो वा होइन।

हामी भगवानुवाच भन्छौं भने उहाँले हामीलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ। भगवान् त एक निराकारलाई भनिन्छ। त्यसैले कहिले आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ? अवश्य पनि जब नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ। नयाँ दुनियाँको लागि अवश्य पुरानो दुनियाँमा आउनु पर्छ। भगवानुवाच— म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। कहाँको लागि? के नर्कको लागि? पावन दुनियाँको लागि। भगवानुवाच— म तिमीलाई राजाहरूको पनि राजा बनाउँछु। बताऊ कहिले आउनु भएको थियो, उहाँ को हुनुहुन्थ्यो फेरि कहिले आउनु हुन्छ? अवश्य पनि सत्ययुगको लागि नै सिकाउनु हुन्छ। धेरै सहज छ। तर कसैको तकदिरमा छैन भने बुद्धिमा बस्न सक्दैन। मानौं तातो तावा। फेरि सम्झनु पर्छ यो हाम्रो सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी राजाईको होइन। बाँकी प्रजा त धेरै नै बन्नु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे ५ हजार वर्ष पछि आएर मिलेका छौ बाबा सँग वर्सा लिन, यस्ता बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कसैको दिललाई कहिल्यै पनि दुःखाउनु छैन। प्रतिज्ञा गर्नु छ— कहिल्यै कुनै पापको काम गर्ने छैनौं। सदा सुखदायी बन्ने छौं।
- २) कर्मेन्द्रियले कुनै पनि उल्टो कर्म गर्नु छैन। बाबा र दादाको मतमा चलेर आफ्नो बोझ उतार्नु छ।

वरदानः— स्वयंलाई बदल्ने भावनाद्वारा सबै कुरामा विजय प्राप्त गर्ने सफलता स्वरूप भव

सेवाको क्षेत्रमा हरेक सँग मिलेर जाने लक्ष्य होस्, स्वयंलाई बदल्ने भावना भयो भने सबै कुरामा सहज विजयी बन्न सक्छौ। दोस्रो बद्लियोस् यस्तो देख्ने वा सोच्नेले धोखा खान्छन्। त्यसैले मलाई बदलिनु छ, मलाई गर्नु छ, पहिले हरेक कुरामा स्वयंलाई अगाडि राख। अभिमानमा होइन, गर्नमा अगाडि राख्छौ भने सफलता नै सफलता छ। जसले मोल्ड हुन जान्दछन् उनीहरू नै रियल गोल्ड बन्छन्।

स्लोगनः— जसरी नयनमा नूर (नानी) समाहित हुन्छ त्यसरी नै बुद्धिमा शिव पिताको याद समाहित होस्।